

I. Drept penal și drept procesual penal

I. Înșelăciune în convenții. Latura civilă. Anularea actului de vânzare subsecvent. Nelegalitate

C. pen., art. 25, art. 293, art. 215 alin. (1) și (3)
C. civ., art. 348, art. 1303

În condițiile săvârșirii unei infracțiuni de înșelăciune, anularea contractului de vânzare-cumpărare încheiat cu un subdobânditor de bună-credință nu este necesară, reprezentând o excepție de la principiul *resoluto iure dantis resolvitur ius accipientis*.

C.A. Alba-Iulia, Secția penală, decizia nr. 21 din 17 ianuarie 2008

Prin sentința penală nr. 1753/2006 pronunțată de Judecătoria Alba Iulia, în baza art. 215 alin. (1) și (3) C. pen. a fost condamnat inculpatul C.C. la 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune în convenții. În baza art. 25 C. pen. raportat la art. 293 C. pen. a fost condamnat inculpatul la 2 ani închisoare pentru instigare la fals privind identitatea.

În baza art. 348 C. proc. pen. au fost desființate contractele de vânzare-cumpărare autentificate sub nr. 4751 din 22.12.2004 și 186 din 19.01.2005. Determinând vinovăția inculpatului în limitele infracțiunii expuse, prima instanță a reținut că inculpatul la data de 19.01.2005 a indus-o în eroare pe partea vătămată N.T., determinând-o să cumpere apartamentul pe care acesta l-a dobândit de la numita L.I. asigurând-o pe aceasta că totul este legal, deși cunoștea că actul autentic prin care a dobândit acest imobil este nul, fiind semnat de o altă persoană în locul numitului L.I., soțul vânzătoarei.

Ulterior, la data de 22.12.2004 a determinat o persoană necunoscută, prieten al său, să se prezinte în fața notarului S.M. sub identitatea numitului L.I. pentru a semna în numele acestuia un contract de vânzare-cumpărare. Împotriva hotărârii a declarat apel inculpatul C.C. și partea civilă N.T.

Prin decizia penală nr. 240/A/2007 a Tribunalului Alba s-au respins ca nefondate apelurile declarate de partea civilă N.T. și inculpatul C.C.

Împotriva deciziei a declarat recurs inculpatul C.C. și partea civilă N.T., aceasta din urmă aducând critici sub aspectul anularii contractului de vânzare-cumpărare.

Recursul părții civile N.T. este fondat.

Potrivit art. 1303 C. civ. prețul trebuie să fie serios, adică să nu fie derizoriu, atât de disproportionat în raport de valoarea lucrului vândut încât să nu existe preț, să nu poată constitui obiectul obligației cumpărătorului și deci o cauză suficientă a obligației asumate de vânzător de a transmite dreptul de proprietate.

Argumentarea instanțelor că dobândirea unui apartament cu trei camere la prețul de 750.460.000 lei, ar fi trebuit să trezească subdobânditorului o suspiciune cu privire la situația juridică a apartamentului, nu este de natură a înlătura principiul ocrotirii bunei credințe a subdobânditorului unui bun cu titlu oneros.

Excepția de la principiul „*resoluto iure dantis resolvitur ius accipientis*” o constituie și cazul subdobânditorului de bună-credință și cu titlu oneros al unui imobil.

În cauză nu s-a răsturnat prezumția de bună-credință a părții civile și în consecință nu se impune anularea contractului de vânzare-cumpărare autentificat de notarul public sub nr. 186 din 19.01.2005, anularea urmând a fi examinată în cadrul procesului civil. Ca atare recursul a fost admis, iar hotărârile atacate casate, cu consecința înlăturării dispozițiilor privind anularea actului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 186/2005 și obligarea inculpatului la plata sumei de 75.460 RON.

2. Inculpat arestat. Judecarea recursului în lipsa acestuia. Nelegalitate

C. proc. pen, art. 375 alin. (3)

O.U.G. nr. 195/2002, art. 86 și 87 alin. (1)

Judecarea apelului în lipsa inculpatului arestat, contravine dispozițiilor imperative prevăzute de art. 375 alin. (3) C. proc. pen. și îl privează pe acesta de exercițiul deplin al drepturilor sale procesuale.

C.A. Alba-Iulia, Secția penală, decizia nr. 15 din 15 ianuarie 2008

Prin sentința penală nr. 98/2007 Judecătoria Mediaș a condamnat pe inculpatul M.K. la o pedeapsă rezultantă de 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 86 și 87 alin. (1) din O.U.G. nr. 195/2002.

S-a reținut că în data de 9 august 2006 inculpatul a condus un autoturism pe drumuri publice din localitatea Mediaș fără a poseda permis de conducere și având în sânge o imbibație alcoolică de 1,50gr. ‰.

Împotriva hotărârii a declarat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria Mediaș, aceasta fiind desființată în parte cu consecința înlăturării dispozițiilor art. 83 C. pen.

Împotriva deciziei a declarat recurs inculpatul M.K., solicitând casarea sa și trimiterea cauzei spre rejudecare aceleași instanțe de fond, Judecătoria Mediaș.

Recursul este fondat.

În fața instanței de recurs, inculpatul a probat cu înscrisuri starea sa de detenție în cursul procedurilor de apel, acesta fiind încarcerat pe teritoriul unui stat străin.

Ca atare, în cauză au fost încălcate dispozițiile imperative prevăzute de art. 375 alin. (3) C. proc. pen., inculpatul nefiind legal citat și neavând posibilitatea exercitării dreptului la apărare.

Recursul a fost admis iar decizia casată cu consecința trimiterii cauzei spre rejudecare aceleași instanțe de fond.

3. Infracțiunea prevăzută de art. 87 alin. (1) din O.U.G. nr. 195/2002. Achitare în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. b)¹ C. proc. pen. și art. 18¹ C. pen. Nelegalitate

O.U.G. nr. 195/2002, art. 87 alin. (1)
C. proc. pen., art. 11 pct. 2 lit. a) rap. la art. 10 lit. b)¹
C. pen., art. 18¹

Fapta inculpatului de a conduce pe drumurile publice un autovehicul având în sânge o îmbibație alcoolică peste limita legală, în condițiile în care acesta a fost condamnat recent pentru o infracțiune de același gen, prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni.

C.A. Alba-Iulia, Secția penală, decizia nr. 3 din 8 ianuarie 2008

Prin sentința penală nr. 45 din 18.04.2007 a Judecătoriei Avrig a fost achitat inculpatul A.F. în baza art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. b)¹ C. proc. pen. și art. 18¹ C. pen. de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 87 alin. (1) din O.U.G. nr. 195/2002.

S-a reținut în considerentele hotărârii că raportat la concentrația redusă de alcool în sânge 1% și la lipsa unui incident rutier, fapta săvârșită de inculpat nu prezintă gradul de pericol specific unei infracțiuni.

Împotriva hotărârii a declarat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria Avrig, solicitând condamnarea inculpatului A.F.

Prin decizia penală nr. 209 din 1.10.2007, Tribunalul Sibiu a respins ca nefondat apelul Parchetului.

Decizia a fost atacată cu recurs de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu, aducându-se aceleași critici de nelegalitate.

Recursul este fondat.

Fapta comisă de inculpat întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 87 alin. (1) din O.U.G. nr. 195/2002, prezentând dincolo de orice dubiu, gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Din perspectiva impusă de art. 18¹ alin. (2) C. pen., deosebit de relevantă este împrejurarea că inculpatul a fost condamnat recent pentru o faptă de același gen, prin sentința penală nr. 59 din 21.04.2004 a Judecătorei Avrig. În același sens, nu se poate reține că fapta inculpatului care persistă în săvârșirea unor astfel de infracțiuni de pericol este în mod vădit lipsită de importanță.

Gradul redus al alcoolemiei, lipsa unui eveniment rutier și atitudinea sinceră a inculpatului pot fi reținute ca împrejurări ce constituie circumstanțe atenuante în sensul art. 74, art. 76 C. pen. și nu elemente suficiente și definitorii în speța de față, pentru a justifica aplicarea art. 18¹ C. pen.

Recursul a fost admis, iar hotărârile casate cu consecința condamnării inculpatului pentru infracțiunea prevăzută de art. 87 alin. (1) din O.U.G. nr. 195/2002.

4. Interzicerea drepturilor civile prevăzute de art. 64 lit. c) C. pen. Neexaminarea de către instanță a criteriilor stabilite de art. 71 alin. (3) C. pen.

C. pen, art. 64 teza I lit. a)-c)

Aplicarea pedepsei accesorii, prin interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 teza I lit. a)-c) C. pen. nu se va face în mod automat prin efectul legii, ci se va supune aprecierii instanței, în funcție de criteriile stabilite în art. 71 alin. (3) C. pen.

C.A. Alba-Iulia, Secția penală, decizia nr. 29/A din 18 martie 2008

Prin sentința penală nr. 8 din 16.01.2008 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosar penal nr. 2499/97/2007, inculpatul M.I. a fost condamnat la pedeapsa rezultantă de 16 ani pentru infracțiunea de omor calificat și port ilegal de cuțit.

S-a făcut aplicarea art. 64 lit. a)-c) C. pen.

Pentru a hotărî astfel Tribunalul a reținut că în seara zilei de 17 mai 2007, inculpatul s-a deplasat la locuința victimei și după ce au ieșit în fața blocului, i-a aplicat acestuia o lovitură cu cuțitul în zona toracelui, lovitură ce i-a provocat decesul.

Împotriva hotărârii a declarat apel partea civilă B.C. și inculpatul M.I.

Apelul inculpatului este fondat.

În ce privește pedeapsa accesorie prevăzută de art. 64 lit. c) C. pen. – interzicerea dreptului de a ocupa o funcție sau exercita o profesie ori de a desfășura o activitate de natura aceleia de care s-a folosit inculpatul pentru

săvârșirea infracțiunii – față de împrejurările cauzei și persoana inculpatului care este muncitor necalificat, Curtea apreciază că nu se impune interzicerea acestui drept.

Interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. c) C. pen. ar apărea ca o sancțiune suplimentară, disproporționată, excesivă și nejustificată raportat la circumstanțele cauzei.

Apelul a fost admis, iar hotărârea desființată cu consecința înlăturării dispozițiilor privind interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. c) C. pen.

5. Tentativa la omor. Neaplicarea pedepsei complementare. Nelegalitate

C. pen., art. 20 rap. la art. 174, art. 64, art. 65 alin. (2)

Condamnarea inculpatului la pedeapsa de 4 ani închisoare pentru săvârșirea tentativei la infracțiunea de omor impune și aplicarea pedepsei complementare a interzicerii unor drepturi, în cauză fiind incidente dispozițiile art. 65 alin. (2) C. pen.

C.A. Alba-Iulia, Secția penală, decizia nr. 28/A din 13 martie 2008

Prin sentința penală nr. 343/2007 pronunțată de Tribunalul Alba în dosar penal nr. 80/107/2005 a fost condamnat inculpatul C.I. la 4 ani închisoare pentru tentativa la infracțiunea de omor prevăzută de art. 20 raportat la art. 174 C. pen.

În baza art. 86¹ C. pen., s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe o durată de 9 ani ce constituie termen de încercare.

Determinând vinovăția inculpatului în limitele infracțiunii expuse, Tribunalul a reținut că în data de 1.11.2005 acesta i-a aplicat părții vătămate A.D. o lovitură în zona capului cu o bătă ciobănească, cauzându-i leziuni grave ce i-au pus viața în primejdie.

Împotriva hotărârii a declarat apel Parchetul de pe lângă Tribunalul Alba, inculpatul și partea civilă. În apelul Parchetului, hotărârea a fost criticată printru altele, sub aspectul neaplicării pedepsei complementare a interzicerii drepturilor civile, prevăzute de art. 64 C. pen.

Apelul este fondat.

În mod greșit Tribunalul nu a apreciat pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor civile deși condițiile prevăzute de art. 65 alin. (2) și (3) C. pen. erau întrunite, legea prevăzând, în cazul infracțiunii de omor, această pedeapsă. Ca atare, apelul Parchetului a fost admis iar hotărârea desființată cu consecința aplicării pedepsei complementare a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a) și b) C. pen.

6. Infracțiune prevăzută de art. 139° din Legea nr. 8/1996. Achitarea integrală a prejudiciului. Cauza de impunitate. Consecințe

Legea nr. 8/1996, art. 139°, art. 143¹ alin. (3)

Achitarea integrală de către inculpată a despăgubirilor civile către partea prejudiciată în cazul infracțiunii prevăzută de art. 139° din Legea nr. 8/1996, determină constatarea incidenței cazului de impunitate prevăzut de art. 143¹ alin. (3) din Legea nr. 8/1996, modificată.

C.A. Alba-Iulia, Secția penală, decizia nr. 10/A din 24 ianuarie 2008

Prin sentința penală nr. 429 din 8.11.2007 a Tribunalului Hunedoara, în baza art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. b¹ C. proc. pen. și art. 18¹ C. pen., s-a dispus achitarea inculpatei R.R. de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 139° din Legea nr. 8/1996 cu modificările și completările ulterioare.

În baza art. 91 lit. c) C. proc. pen. s-a aplicat amenda administrativă în cuantum de 1000 lei.

Prima instanță și-a argumentat hotărârea prin aceea că fapta inculpatei de a instala pe 2 calculatoare programe Windows 98, Windows XP Professional, Office 2002 și AutoCad 2007, fără a deține licențele necesare de la reprezentanții firmelor Microsoft și Autodesk Incorporated, nu reprezintă prin ea însăși gradul de pericol social specific unei infracțiuni, fiind raportat la urmările produse, și elementele ce conturează poziția persoanei inculpate în mod vădit lipsită de importanță.

Împotriva hotărârii a declarat apel Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara, aducându-i critici pentru nelegalitate și netemeinicie cu aprecierea că fapta săvârșită trebuie considerată infracțiune ea prezentând toate elementele specifice unei infracțiuni.

Apelul este fondat, însă pentru alte considerente.

Înscrisurile depuse la dosar în baza urmăririi penale cât și pe parcursul cercetării judecătorești relevă, fără dubiu că inculpata a satisfăcut toate pretențiile bănești ale reprezentanților firmelor Microsoft și Autodesk Incorporated.

În acest context, Tribunalul se impunea să constate incidența în speță a cazului de impunitate prevăzut de art. 143¹ alin. (3) din Legea nr. 8/1996 și care statuează că de prevederile art. 1 al acestui text de lege beneficiază și persoana care a comis infracțiunea prevăzută de art. 139°, art. 140 și art. 141 în condițiile în care se recuperează prejudiciul constata.

Față de cele ce preced, apelul Parchetului a fost admis iar hotărârea desființată cu consecința încetării procesului penal pornit împotriva inculpatei R.R. în temeiul art. 11 pct. 2 lit. b) raportat la art. 10 lit. i¹ C. proc. pen.

7. Fals în înscrisuri sub semnătură privată. Încadrare juridică ca urmare a dezincriminării art. 10 lit. b) și c) din Legea nr. 78/2000. Consecințe

C. pen., art. 290
Legea nr. 78/2000, art. 10 lit. b) și c)

Contrafacerea de înscrisuri sub semnătură privată, pentru a obține diferite credite de la bănci, chiar dacă nu mai poate forma conținutul infracțiunii de fals prevăzut de art. 17 lit. c) din Legea nr. 78/2000, prin dezincriminarea fraudelor bancare sub forma acordării de credite cu încălcarea normelor de creditare și a utilizării unui credit cu schimbarea destinației pentru care a fost acordat, [lit. b) și c) ale art. 10 din Legea nr. 78/2000 modificate prin Legea nr. 69/2007] întrunește elementele constitutive a infracțiunii prevăzută de art. 290 C. pen., în conținutul ei tipic.

C.A. Alba-Iulia, Secția penală, decizia nr. 43 din 24 ianuarie 2008

Prin sentința penală nr. 1627/2007 a Judecătorie Alba Iulia au fost condamnați inculpații B.M. la pedeapsa închisorii de 6 ani și 6 luni pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 31 C. pen. raportat la art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000; art. 10 lit. c) din Legea nr. 78/2000 și art. 17 lit. c) din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 290 C. pen.

Inculpatul D.I. a fost condamnat la 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 31 raportat la 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000 cu art. 41 alin. (2) C. pen.; art. 10 lit. c) din Legea nr. 78/2000 cu art. 41 alin. (2) C. pen. și art. 17 lit. c) din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 290 C. pen. cu art. 41 alin. (2) C. pen.

S-a reținut în esență, sub aspectul stării de fapt că:

1. Inculpatul B.M. a completat și a prezentat la bancă bilete la ordin, în fals, în scopul de a crea impresia unei aparente relații comerciale, a prezentat la bancă acte contabile false pentru a obține credite și a utilizat un număr de 20 de credite în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate.

2. Inculpatul D.I. a utilizat un număr de 12 credite în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate, a falsificat balanțele de verificare și bilanțul contabil al SC L.C. SRL Câmpeni și a prezentat la bancă acte false, pentru obținerea unor credite, deși nu erau întrunite condițiile de creditare.

Împotriva hotărârii au declarat apel recurenții B.M. și D.I., solicitând achitarea lor pentru infracțiunile reținute în sarcină, ca efect al dezincriminării art. 10 lit. b) și c) din Legea nr. 78/2000.

Prin decizia penală nr. 164/A/2007 a Tribunalului Alba s-a dispus:

- respingerea cererii procurorului de schimbare a încadrării juridice cu privire la faptele de fals prin înlăturarea art. 17 lit. c) din Legea nr. 78/2000

- admiterea apelurilor inculpaților B.M. și D.I. și în consecință, achitarea inculpaților în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. b) C. proc. pen. de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 10 lit. b), art. 10 lit. c) din Legea nr. 78/2000 în temeiului art. 10 lit. d) C. proc. pen. de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 17 lit. c) din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 290 C. pen.

Împotriva deciziei a declarat recurs D.N.A. – Serviciul Teritorial Alba, sub aspectul soluției de achitare a inculpaților de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii de fals.

Recursul este fondat.

Din probatoriul administrat rezultă că la intervale de timp diferite, în baza aceleași rezoluții infracționale, inculpatul B.M. a completat în fals bilete la ordin pe care le-a prezentat la bancă, cu scopul clar de a crea impresia unor relații de afaceri licite, iar inculpatul D.I. a falsificat balanțele de verificare și bilanțul contabil al SC L.C. SRL și a emis bilete la ordin în fals în favoarea SC N.C. SRL Alba Iulia.

Inculpații au contrafăcut înscrisuri sub semnătură privată pentru a obține astfel o probă scrisă neconformă cu adevărul, le-au folosit și au produs consecințe juridice, în scopul de a ascunde comiterea unor infracțiuni de corupție.

Chiar dacă infracțiunea prevăzută de art. 17 lit. c) din Legea nr. 78/2000 nu subzistă fiind dezincriminate fraudele bancare sub forma acordării de credite cu încălcarea normelor de creditare și a utilizării unui credit cu schimbarea destinației pentru care a fost acordat [lit. b) și c) ale art. 10 din Legea nr. 78/2000 modificate prin Legea nr. 69/2007], adică tocmai scopul care acorda infracțiunii tipice de fals în înscrisuri sub semnătură privată un caracter specific, sancționată distinct, printr-o lege specială, în speță rămâne conținutul tipic, infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată.

Raportat la cele expuse mai sus, prin dispariția formei speciale, cerute pentru falsul prevăzut la art. 17 lit. c), fiind întrunit conținutul constitutiv al infracțiunii prevăzute de art. 290 C. pen. se impune schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de fals prevăzute de art. 209 C. pen., ca normă generală.

Recursul a fost admis, iar decizia penală casată cu consecința condamnării inculpaților pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 C. pen. cu art. 41 alin. (2) C. pen.

8. Infracțiune la Legea nr. 50/1991. Excepție de nelegalitate privind procesele-verbale de inspecție. Omisiunea instanței de apel de a se pronunța asupra cererii privind sesizarea instanței de contencios administrativ. Consecințe

Legea nr. 544/2004, art. 4

Omisiunea instanței de apel de a se pronunța asupra cererii motivate formulate de inculpat, de sesizare a instanței de contencios administrativ cu o excepție de nelegalitate a proceselor-verbale încheiate de Inspectoratul Județean în Construcții, conform art. 4 din Legea nr. 544/2004 circumscris hotărârea cazului de casare prevăzut de art. 385⁹ pct. 10 C. proc. pen.

C.A. Alba-Iulia, Secția penală, decizia nr. 131 din 28 februarie 2008

Prin sentința penală nr. 528 din 20.04.2007 a Judecătoriei Deva, inculpatul T.V. a fost condamnat la o pedeapsă de 6 luni pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 24 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991.

Pentru a hotărî astfel, Judecătoria Deva a reținut în esență că în perioada august-decembrie 2005 inculpatul T.V. a continuat lucrările de construcție pe terenul intravilan situat în localitatea Deva, după dispunerea sistării acestora de către organele de control competente potrivit legii.

Prin decizia penală nr. 33/A din 4.10.2007 pronunțată de Tribunalul Hunedoara au fost respinse apelurile declarate de partea vătămată L.C. și inculpatul T.V. împotriva sentinței penale nr. 528/2007 a Judecătoriei Deva.

Împotriva deciziei a declarat recurs inculpatul T.V.

Recursul este fondat.

În baza unor procese-verbale de inspecție încheiate de Inspectoratul de Stat în Construcții pe numele lui U.L. și a altor acte a fost trimis în judecată inculpatul T.V. pentru săvârșirea infracțiunii de continuare a executării lucrărilor după dispunerea opririi acestora de organele de control prevăzute de art. 24 alin. (1) din Legea nr. 50/1991.

În cursul procesului penal – apel și recurs – inculpatul a invocat excepția de nelegalitate a proceselor-verbale de inspecție nr. 464/2005 și nr. 592/2005, ca acte administrative.

În mod greșit instanța de apel a considerat că în cazul proceselor-verbale de inspecție sunt incidente prevederile art. 31-32 din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al convențiilor, omițând să se pronunțe asupra cererii privind sesizarea instanței de contencios administrativ. Conform art. 4 din Legea nr. 544/2004 și a art. 44 C. proc. pen. caz de casare prevăzut de art. 385⁹ alin. (1) pct. 10 C. proc. pen..

Față de aceste considerente, recursul a fost admis, conform art. 385¹⁵ pct. 2 lit. c) C. proc. pen. cu consecința trimiterii cauzei spre rejudecare aceleași instanțe de apel.

9. Internare medicală. Sesizare formulată de procurorul care prin aceeași ordonanță a dispus scoaterea de sub urmărire penală

C. proc. pen., art. 162 alin. (1)

C. pen., art. 114

Respingerea cererii formulate de Parchet privind luarea măsurii de siguranță a internării medicale provizorii a unui bolnav psihic periculos, pe considerentul că acesta, prin ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a pierdut calitatea de inculpat contravine dispozițiilor art. 162 alin. (1) C. proc. pen. raportat la art. 114 C. pen., fiind nelegală.

C.A. Alba-Iulia, Secția penală, decizia nr. 138 din 6 martie 2008

Prin sentința penală nr. 264/2007 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosar penal nr. 2807/97/2007 a fost respinsă cererea formulată de Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara prin care se solicită luarea față de numitul M.A. a măsurii de siguranță a internării medicale provizorii.

Pentru a pronunța această hotărâre prima instanță a reținut că prin, pronunțarea soluției de scoatere de sub urmărire penală, numitul M.A. a pierdut una din calitățile de învinuit sau inculpat prevăzute expres de textul de lege sus menționat, iar faptele comise de persoana amintită nu fac obiectul vreunei cauze care să se afle în lucru la organele de urmărire penală sau pe rolul instanței.

Împotriva sentinței a declarat recurs Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara susținându-se că internarea medicală a făptuitorului ar avea ca scop preîntâmpinarea săvârșirii faptelor prevăzute de legea penală.

Recursul este fondat.

Din analiza dispozițiilor art. 162 alin. (1) C. proc. pen. și art. 114 C. pen. rezultă că măsura internării medicale se poate lua împotriva persoanei care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală și care din cauza stării de alienație mintală prezintă pericol pentru societate, fiind indiferent pentru luarea acestei măsuri, dacă făptuitorul este condamnat sau apărât de pedeapsă. Măsura de siguranță a internării medicale este reclamată de existența unei stării reale de pericol ce nu ar putea fi înlăturată altfel decât prin îndepărtarea persoanei bolnave mintal din rândul oamenilor liberi, prin internarea sa într-un spital.

Curtea apreciază că procurorul are obligația și dreptul corelativ de a sesiza instanța ori de câte ori constată stări de pericol social pentru societate,

care impun internarea medicală a făptuitorului bolnav pentru a preîntâmpina săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală, fiind legitimă calitatea procesuală activă a procurorului, care reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept.

Curtea reține că pentru făptuitorul M.A., care suferă de schizofrenie paranoidă, având discernământul abolit în momentul în care a lovit-o pe mama lui, cauzându-i leziuni ce i-au pus viața în primejdie, se impune luarea măsurii internării medicale provizorii în Spitalul de Psihiatrie Zam, până la confirmarea acestei măsuri de instanța de judecată.

Recursul a fost admis, iar în baza art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) C. proc. pen. hotărârea a fost casată cu consecința admiterii sesizării Parchetului și luarea în mod provizoriu față de numitul M.A. a măsurii de siguranță a internării medicale.

10. Înșelăciune. Schimbarea încadrării juridice dintr-o singură infracțiune de înșelăciune în două infracțiuni prevăzute de art. 84 alin. (1) și (2) din Legea nr. 59/1934. Nemotivare. Nelegalitate

Legea nr. 59/1934, art. 84 alin. (1) și (2)

Schimbarea încadrării juridice a faptei reținute în actul de sesizare dintr-o singură infracțiune de înșelăciune în 2 infracțiuni la legea CEC-ului și aplicarea a două pedepse fără a expune argumentele ce au condus la această soluție supune decizia cazului de casare prevăzut de art. 385⁹ pct. 9 C. proc. pen.

C.A. Alba-Iulia, Secția penală, decizia nr. 247 din 6 mai 2008

Prin sentința penală nr. 550 din 26.09.2007 pronunțată de Judecătoria Petroșani a fost condamnată inculpata N.I. la câte o pedeapsă de 3000 lei, amenda prevăzută pentru infracțiunea de emitere a unor file CEC fără a fi avut autorizarea trasului, aparținând unui set de instrumente care a fost retras din circulație, de către un trăgător în interdicție bancară și fără a avea la tras disponibil suficient în cont.

S-a constatat că partea civilă nu a emis pretenții în cauză.

S-a reținut, în fapt, că societatea condusă de inculpat a intrat în circuitul de compensare a energiei electrice al cărei beneficiar era CNH Petroșani, SC C. SRL partea civilă, stabilindu-se că între părțile contractante există o anumită înțelegere cu privire la condițiile de plată a mărfii. Datorită valorii mari a mărfurilor, de comun acord părțile au procedat la predarea unei garanții constituite dintr-o filă CEC de valoarea respectivă. Inculpatul a emis file CEC, cu știință în aceste circumstanțe beneficiarilor, iar la momentul introducerii lor în bancă s-a constatat că nu există provizionul necesar.

Împotriva hotărârii a declarat apel inculpata solicitând achitarea sa conform art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. b¹ C. proc. pen. și art. 18¹ C. pen., întrucât fapta nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Prin decizia penală nr. 38/A/2008 Tribunalul Hunedoara a respins ca nefondat apelul declarat de inculpata N.I. împotriva sentinței penale nr. 550/2007 a Judecătoriei Petroșani.

Decizia a fost recurată de inculpată care a solicitat, de această dată achitarea sa de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 84 alin. (1) din Legea nr. 59/1934, pe motivul că există o cauză de înlăturare a răspunderii penale prevăzute de art. 84 pct. 4 din Legea nr. 59/1934.

Recursul este fondat.

Curtea reține că inculpata a fost trimisă în judecată, așa cum rezultă din actul de sesizare, pentru comiterea unei singure infracțiuni de înșelăciune, prevăzută de art. 215 alin. (1)-(4) C. pen., constând în emiterea a două file CEC către SC C SRL și SC D.G. SRL.

Instanța de fond a dispus schimbarea încadrării juridice a faptei din infracțiune de înșelăciune în infracțiunea prevăzută de art. 84 alin. (1), (2) din Legea nr. 59/1934. Așa cum rezultă din formularea instanței reținută în încheierea de ședință, s-a schimbat încadrarea juridică tot într-o singură infracțiune, în cea prevăzută de legea specială a CEC-ului. Cu toate acestea, atunci când a pronunțat sentința, instanța de fond a condamnat inculpata la câte o pedeapsă de 3000 lei amendă penală, făcând apoi aplicarea art. 33 lit. a), art. 34 lit. c) C. pen. Ca atare, deși s-a schimbat încadrarea juridică într-o singură infracțiune, s-a dispus condamnarea pentru mai multe infracțiuni în concurs.

Instanța de fond nu a arătat care sunt infracțiunile concurente și câte sunt acestea sau dacă este vorba despre o eroare a reținerii art. 33 lit. a) C. pen. Această constatare pe cale de excepție a împiedicat instanța până la lămurirea sa, să procedeze la examinarea celorlalte motive care vizează fondul cauzei.

Ca atare constatând că dispozitivul hotărârii instanței de fond nu se înțelege, conform art. 385⁹ pct. 9 C. proc. pen., Curtea a admis recursul inculpaței, casând decizia penală nr. 38/A/2008 a Tribunalului Hunedoara, cât și sentința penală nr. 550/2007 a Judecătoriei Petroșani cu consecința trimiterii cauzei spre rejudecare aceleiași instanțe de fond.

11. Apel peste termen. Respingerea apelului ca tardiv introdus. Nelegalitate

C. pen., art. 365 alin. (1)

Respingerea de către instanță a apelului declarat peste termen ca tardiv, întrucât a fost promovat în afara celor 10 zile stabilite de lege, de

la începerea executării pedepsei este nelegală, atâta timp cât condamnatul a fost încarcerat în vederea executării unei alte pedepse, distincte de cea aplicată prin hotărârea penală contestată.

C.A. Alba-Iulia, Secția penală, decizia nr. 228 din 24 aprilie 2008

Prin sentința penală nr. 1122/2005 a Judecătorei Alba Iulia a fost admisă sesizarea formulată de serviciul de probațiune și supraveghere de pe lângă Tribunalul Cluj, iar pe cale de consecință s-a dispus revocarea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei de 3 ani închisoare aplicată condamnatului M.A.

Pentru a dispune astfel instanța de fond a reținut că inculpatul nu s-a supus măsurii de supraveghere prevăzută de art. 86³ alin. (1) C. pen.

Împotriva sentinței a declarat apel condamnatul.

Prin decizia penală nr. 46/A din 3.03.2008 pronunțată de Tribunalul Alba a fost respins ca tardiv apelul declarat de condamnatul M.A. împotriva sentinței penale nr. 1122/2005 a Judecătorei Alba Iulia. Tribunalul și-a argumentat soluția prin aceea că apelul a fost introdus în afara termenului legal de 10 zile de la începerea executării pedepsei, exigență cerută de art. 365 alin. (1) C. pen.

Împotriva deciziei a declarat recurs condamnatul M.A., aducându-i critici pentru nelegalitate și netemeinicie sub aspectul dispozițiilor privind tardivitatea căii de atac, arătând că executarea pedepsei aplicate în baza sentinței penale nr. 1122/2005 nu a început.

Recursul este fondat.

Verificările în cauză atestă faptul că în prezent condamnatul M.A. se află în executarea pedepsei de 3 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. 671/2006 a Judecătorei Cluj-Napoca, executarea pedepsei stabilite prin sentința penală nr. 1122/2005 a Judecătorei Alba Iulia urmând a începe la 7.09.2009.

Tribunalul, în aprecierea realizată cu privire la incidența dispozițiilor art. 365 C. proc. pen. a luat în considerare, în mod eronat faptul că recurentul nu ar fi exercitat calea de atac în cel puțin 10 zile de la începutul executării pedepsei aplicate prin sentința penală nr. 1122/2005 a Judecătorei Alba Iulia.

În realitate, exigențele dispozițiilor art. 365 C. proc. pen. erau întrunite cumulativ:

- condamnatul a lipsit de la toate termene de judecată,
- condamnatul a promovat apelul înainte de începerea executării pedepsei aplicate prin sentința penală nr. 1122/2005 a Judecătorei Alba Iulia.

Tribunalul a realizat o confuzie, stabilind caracterul tardiv al apelului pe considerentul promovării acestuia în afara termenului legal de 10 zile de la începerea executării pedepsei (23.05.2006) întrucât în cauză calea de atac vizează o cu totul altă sentință penală – nr. 1122/2005 a Judecătorei Alba Iulia și care nu a fost pusă încă în executare.

Tribunalul a ignorat datele cuprinse în actul emis de ANP și din care rezultă cu claritate că, recurentul începe executarea pedepsei stabilite prin sentința penală nr. 1122/205 a Judecătorei Alba Iulia abia la data de 07.09.2009, în cauză neexistând o hotărâre de contopire a pedepsei stabilite prin hotărârea sus menționată, aspect ce-i profită, evident condamnatului.

Recursul a fost admis, conform art. 385¹⁵ pct. 2 lit. c) C. proc. pen., iar decizia penală atacată casată cu consecința trimiterii cauzei spre rejudecare aceleași instanțe de apel, Tribunalul Alba.

12. Înșelăciune în convenții. Lipsa motivelor de fapt și de drept pe care se sprijină soluția de condamnare. Nelegalitate

C. proc. pen., art. 385⁹ pct. 9
C. pen., art. 215 alin. (1), (2) și (3)

Condamnarea, în apel a inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, fără a administra probe și fără a arăta temeiurile de fapt și de drept de natură a convinge asupra legalității și temeiniciei soluției adoptate supune decizia cazului de casare prevăzut de art. 385⁹ pct. 9 C. proc. pen.

C.A. Alba-Iulia, Secția penală, decizia nr. 226 din 24 aprilie 2008

Prin sentința penală nr. 1413/2003 a Judecătorei Deva s-a dispus condamnarea inculpatului J.E. la pedeapsa rezultantă de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 215 alin. (2), (3) C. pen.; art. 290 alin. (1) cu art. 41 alin. (2) C. pen.; art. 291 și art. 25 raportat la art. 292 C. pen. cu art. 41 alin. (2) C. pen.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. b) C. proc. pen., inculpatul J.E. fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzută de art. 215 alin. (1), (2), (3) C. pen. Acțiunea civilă a fost lăsată nesoluționată.

În ceea ce privește infracțiunea de înșelăciune de sub învinuirea căreia inculpatul a fost achitat, s-a motivat că acțiunile inculpatului nu pot angaja răspunderea penală, întrucât vânzarea autoturismului către partea vătămată se circumscrie sferei raporturilor juridice de natură civilă.

Împotriva sentinței a declarat apel Parchetul și părțile civile T.V. și T.Y. Prin decizia penală nr. 573/A/2004 a Tribunalului Hunedoara au fost admise apelurile Parchetului și al părților civile T.V. și T.Y. desființându-se hotărârea penală atacată cu consecința condamnării inculpatului și pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, prevăzută de art. 215 alin. (1), (2), (3) C. pen. în dauna părții vătămate sus arătate.

Decizia adoptată în apel a fost atacată cu recurs de către inculpatul J.E., pe motivul lipsei considerentelor de fapt și de drept ce au condus la stabilirea vinovăției.

Recursul este fondat.

Instanța de apel nu a motivat hotărârea de condamnare a inculpatului pentru fapta de înșelăciune în dauna părților vătămate T.V. și T.Y., sub aspectul expunerii temeiurilor de fapt și de drept, de natură a convinge despre legalitatea și temeinicia soluției adoptate. Nemotivarea și motivarea insuficientă reprezintă motiv de casare, deoarece statul de drept nu acceptă pronunțarea unei hotărâri discreționare, iar din perspectiva jurisprudenței CEDO, existând două hotărâri contrare, de condamnare în primă instanță și de achitare în apel, nu se poate accepta o motivare neexplicită, prin simpla enunțare a vinovăției.

Recursul a fost admis, iar decizia penală casată conform art. 385¹⁵ pct. 2 lit. c) C. proc. pen. cu consecința trimiterii cauzei spre rejudecare aceleași instanțe de apel, Tribunalul Hunedoara.

13. Infracțiunea prevăzută de art. 6 din Legea nr. 241/2005. Reținerea contribuțiilor la sursă scriptic și nu factic. Achitare

Legea nr. 241/2005, art. 6

Reținerea teoretică, în actele contabile a contribuțiilor angajaților pentru pensie suplimentară, asigurări sociale de sănătate și șomaj, în condițiile în care nu au existat disponibilități bănești care să permită virarea acestor sume la bugetele vizate nu poate angaja răspunderea penală a inculpatului sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 6 din Legea nr. 241/2005, lipsind elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

C.A. Alba-Iulia, Secția penală, decizia nr. 225 din 23 aprilie 2008

Prin sentința penală nr. 363 din 19.11.2007 a Judecătoriei Mediaș inculpatul K.L. a fost condamnat la pedeapsa de 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală prin stopaj la sursă prevăzută de art. 6 din Legea nr. 241/2005 cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen. S-a făcut aplicarea art. 81 și art. 82 C. pen.

S-a reținut în fapt, că societatea administrată de inculpat a efectuat rețineri din veniturile cuvenite angajaților cu titlu de contribuții asigurări sociale, contribuții asigurări de sănătate, contribuții la fondul de șomaj și pensie, precum și impozitul pe salarii, sume pe care nu le-a virat bugetului de stat.

Împotriva hotărârii au declarat apel inculpatul și partea civilă D.G.F.P. Sibiu.

Prin decizia penală nr. 24/A din 30.01.2008 pronunțată de Tribunalul Sibiu s-a admis apelul declarat de inculpatul K.L. împotriva sentinței penale nr. 363/2007 desființându-se hotărârea atacată numai sub aspectul conținutului pedepsei accesorii, înlăturându-se dispozițiile art. 64 lit. e) C. pen.

Decizia penală a fost atacată de inculpat cu recurs, solicitându-se achitarea acestuia în temeiul art. 1 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. d) C. pen. pe considerentul că stopajul la sursă a fost pur teoretic.

Recursul este fondat. Instanțele au omis să ia în considerare concluziile raportului de expertiză contabilă întocmit în cauză încă din faza de urmărire penală și care a statuat că pentru perioada verificată, respectiv anii fiscali 2002-2005, expertul a calculat suma totală de 4.011.098.000 ROL reprezentând contribuțiile angajaților pentru pensie suplimentară, asigurări sociale de sănătate și șomaj, cu precizarea că aceste sume au fost reținute teoretic, deoarece nu au existat disponibilități bănești pentru îndeplinirea bugetelor vizate. În consecință nu se poate reține că inculpatul a comis infracțiunea pentru care a fost trimis în judecată, câtă vreme aceste contribuții nu au fost reținute la sursă faptic, ci doar operate scriptic în contabilitate ca fiind reținute.

Ca atare, nefiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii sub aspectul laturii obiective și subiective se impune achitarea inculpatului de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzută de art. 6 din Legea nr. 241/2005.

Recursul a fost admis, conform art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) C. proc. pen., iar hotărârile casate cu consecințele expuse mai sus.

14. Acțiune civilă în despăgubiri. Respingerea cererii de obligare solidară cu persoana responsabilă civilmente, pe considerentul neintroducerii acesteia în cauză până la citirea actului de sesizare. Nelegalitate

C. pen., art. 15 alin. (1) și (2)

Respingerea cererii de obligare a inculpatului la despăgubiri în solidar cu persoana responsabilă civilmente fără a fi analizată pe fond (ca tardivă) cu motivarea că s-a solicitat introducerea acesteia în cauză după citirea actului de sesizare, în condițiile în care atât instanța de fond, cât și cea de apel nu au verificat existența raportului de prepușenie, nu poate conduce imediat la concluzia încălcării dispozițiilor art. 15 alin. (2) C. proc. pen., această încălcare fiind în măsură a fi analizată numai ca o nulitate relativă, ce ar putea lovi actele îndeplinite după momentul procesual al citirii actului de sesizare impunându-se ca invocarea să fie în cursul efectuării actului (dacă partea este prezentă) fie la primul termen cu procedură completă (dacă partea nu este prezentă).

C.A. Alba-Iulia, Secția penală, decizia nr. 217 din 22 aprilie 2008

Prin sentința penală nr. 1300/2006 Judecătoria Petroșani l-a condamnat pe inculpatul G.G. la 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 182 alin. (2) C. pen. Sub aspectul laturii civile, inculpatul a fost obligat la

plata despăgubirilor civile către victimă, partea civilă D.D., respingându-se totodată cerere de stabilire a solidarității cu partea responsabilă civilmente SC N.Z SRL Petroșani.

Împotriva hotărârii au declarat apel inculpatul G.G. și partea civilă D.D., aceasta din urmă sub aspectul respingerii cererii de obligare în solidar cu partea responsabilă civilmente la plata despăgubirilor civile.

Prin decizia penală nr. 29/A/2008 a Tribunalului Hunedoara au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de partea civilă D.D. și inculpatul G.G. Sub aspectul reținut mai sus, acela al rezolvării laturii civile a cauzei, Tribunalul a reținut la rândul său, că partea vătămată nu a procedat conform art. 15 alin. (1) și (2) C. pen., formulând cererea de constituire ca parte civilă împotriva persoanei responsabilă civilmente până la citirea actului de sesizare.

Decizia a fost atacată cu recurs de către inculpatul G.G. și partea civilă D.D. sub același aspect ca și în apel.

Recursul este fondat.

Atât instanța de fond cât și cea de apel nu au verificat existența raportului de prepușenie dintre inculpatul G.G. și SC N.Y. SRL, societate la care acesta susține că era angajat la data săvârșirii infracțiunii. Cererea de obligare în solidar la plata despăgubirilor către partea civilă a fost respinsă fără a fi analizată pe fond (ca tardivă) cu motivarea că s-a solicitat introducerea în cauză după citirea actului de sesizare cu încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (1) și (2) C. proc. pen.

Acest mod de a proceda al instanțelor este greșit din perspectiva sancțiunii pe care au aplicat-o pentru depășirea termenului prevăzut pentru introducerea în cauză a părții responsabilă civilmente. Încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) C. proc. pen. poate fi analizată numai ca o nulitate relativă care ar putea lovi actele îndeplinite după momentul procesual al citirii actului de sesizare reglementat expres de prevederile legale. Corespunzător regimului juridic al acestei nulități, actul poate fi anulat numai dacă s-a produs o vătămare care nu poate fi înlăturată altfel și dacă este invocată în cursul efectuării actului (dacă partea este prezentă) fie la primul termen cu procedură completă (dacă partea nu este prezentă).

Din actele dosarului rezultă că S.C. N.Y. SRL a fost citată în calitate de parte responsabilă civilmente prima oară pentru termenul din 4 aprilie 2006. Nici la acel termen și nici la cele din 2 mai 2006, 30 mai 2006, 27 iunie 2006, 18 iulie 2006, societatea nu a invocat împrejurarea că se opune participării în procesul penal în această calitate. În consecință, cererea de introducere în cauză a persoanei responsabilă civilmente se impune a fi soluționată pe fond, prin constatarea existenței raportului de prepușenie dintre aceasta și inculpat și aplicarea în consecință a dispozițiilor privind angajarea sau nu a răspunderii civile.

Recursul a fost admis, conform art. 385¹⁵ pct. 2 lit. c) C. proc. pen., iar decizia penală atacată și sentința penală nr. 1300 din 21.12.2006 a Judecătoria Petroșani casate cu trimiterea cauzei spre rejudecare instanței de fond, Judecătoria Petroșani.

15. Despăgubiri civile. Stabilirea unui quantum majorat cu titlu de daune morale, după rejudecare. Agravarea situației inculpatului în propria cale de atac. Nelegalitate

C. proc. pen., art. 372

Obligarea inculpatului, după rejudecarea cauzei, în urma admiterii apelului său, la daune morale într-un quantum mai ridicat decât cel inițial, reprezintă o încălcarea a dispozițiilor art. 372 C. proc. pen., privind neagravarea situației în propria cale de atac.

C.A. Alba-Iulia, Secția penală, decizia nr. 52/A din 29 mai 2008

Prin sentința penală nr. 41 din 27.02.2008 a Tribunalului Sibiu, inculpatul T.C. a fost condamnat la 4 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 20 raportat la art. 174 alin. (1), (2) C. pen. cu art. 74 alin. (1) lit. a), b), c) C. pen. S-a făcut aplicarea art. 86¹ C. pen. Sub aspectul laturii civile inculpatul a fost obligat la 5000 lei daune morale.

Împotriva hotărârii au declarat apel Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu și inculpatul F.C. Apelul Parchetului a vizat nelegalitatea hotărârii sub aspectul soluționării laturii civile a cauzei, Tribunalul stabilind suma de 5000 lei cu titlu de daune morale în condițiile în care cauza se află în rejudecare urmare admiterii apelului declarat doar de inculpat, iar în primul ciclu procesual quantumul acestuia a fost stabilit la 3000 lei.

Apelul este fondat.

Se constată că Tribunalul a obligat inculpatul după rejudecare, la plata sumei de 5000 lei cu titlu de daune morale în condițiile în care în primul ciclu procesual, despăgubirile cu acest titlu au fost stabilite la 3000 lei. Procedând astfel, Tribunalul a încălcat dispozițiile art. 372 C. proc. pen. privind neagravarea situației în propria cale de atac atâta timp cât starea de fapt a rămas neschimbată față de primul ciclu procesual. De asemenea, în cauză nu există și apelul părții civile, astfel încât situația inculpatului nu putea fi agravată în urma rejudecării ca urmare a admiterii apelului său.

Tribunalul a impus inculpatului o obligație excesivă și disproporționată ce justifică admiterea apelului, conform art. 379 pct. 2 lit. a) C. proc. pen. și reducerea quantumului daunelor morale la 3000 lei.

Apelul a fost admis, cu consecințele expuse mai sus.

16. Menținerea beneficiului liberării condiționate în cazul condamnării inculpatului la pedeapsa închisorii. Netemeinicie

C. pen., art. 61

Menținerea beneficiului liberării condiționate a inculpatului cu ocazia condamnării sale la pedeapsa închisorii pentru săvârșirea infracțiunii de furt este netemeinică în condițiile în care acesta are o bogată antecedentă penală, având 6 condamnări anterioare pentru fapte similare și care s-au dovedit a fi ineficiente.

C.A. Alba-Iulia, Secția penală, decizia nr. 409 din 21 august 2008

Prin sentința penală nr. 201 din 24.04.2007, Judecătoria Hațeg a condamnat pe inculpatul B.C. la 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de furt, prevăzută de art. 208 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. a), e), g), i) C. pen. cu art. 41 alin. (2) C. pen., art. 74, art. 76 C. pen.

În baza art. 61 C. pen., s-a dispus menținerea liberării condiționate cu privire la restul de pedeapsă de 262 zile închisoare rămas neexecutat din pedeapsa de 2 ani și 3 luni închisoare aplicată prin sentința penală nr. 160/2003 a Tribunalului Hunedoara.

În fapt s-a reținut că inculpatul împreună cu alte persoane au sustras în intervalul de timp iulie 2005 – noiembrie 2005, pe timp de noapte și prin efracție, diverse bunuri de la societăți comerciale (șase acte materiale).

Hotărârea a fost atacată cu apel de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Hațeg.

Prin decizia penală nr. 18/A/2008 Tribunalul Hunedoara a respins ca nefondat apelul Parchetului. Parchetul a persistat în criticarea deciziei, promovând recursul, pe considerentul greșitei mențineri a liberării condiționate.

Recursul este fondat.

Este netemeinică menținerea libertății condiționate a inculpatului B.C., întrucât acest inculpat prezintă numeroase precedente penale (6 condamnări anterioare), tot pentru infracțiuni de furt calificat. Fapta pentru care a fost condamnat în prezenta cauză are în componență 5 acte materiale, fiind săvârșite în formă continuată iar persistența infrațională a inculpatului, care nu dă dovezi clare de îndreptare, nu justifică un tratament penal atât de blând precum cel aplicat de instanța de fond și menținut de instanța de apel.

Ca atare, recursul a fost admis, iar hotărârile atacate casate, cu consecința revocării beneficiului liberării condiționate privind restul rămas neexecutat din pedeapsa aplicată prin sentința penală nr. 160/2003 a Tribunalului Hunedoara.

17. Restituirea cauzei la procuror în vederea refacerii actului de sesizare. Neacordarea unui termen în acest scop. Nelegalitate

C. proc. pen., art. 300 alin. (2)

Conform art. 300 alin. (2) C. proc. pen., în cazul când se constată că sesizarea nu este făcută potrivit legii, iar neregularitatea nu poate fi înlăturată de îndată și nici prin acordarea unui termen în acest scop, dosarul se restituie organului care a întocmit actul de sesizare, în vederea refacerii acestui.

Restituirea cauzei la procuror, fără a examina, în prealabil dacă neregularitatea nu poate fi înlăturată de îndată și nici prin acordarea unui termen în acest scop, neregularitate ce putea fi rezolvată având în vedere obiectul acesteia – necuprinderea în rechizitoriul a dispoziției de citare a unui pârât impune aplicarea cazului de casare statuat de art. 385⁹ pct. 10 C. proc. pen.

C.A. Alba-Iulia, Secția penală, decizia nr. 418 din 2 septembrie 2008

Prin sentința penală nr. 39 din 18.02.2008 pronunțată de Tribunalul Alba în baza art. 300 alin. (2) C. proc. pen. s-a restituit la D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Alba – cauza penală privind pe inculpații: Y.F., H.J., C.G., P.E., C.G., P.F., în vederea refacerii actului de sesizare al instanței. În considerentele hotărârii, Tribunalul a argumentat că rechizitoriul este incomplet și sesizarea instanței nu este făcută potrivit legii, neregularitatea constând în lipsa dispoziției de citare a părții vătămate cu indicarea expresă a calității lor în proces, neputând fi înlăturate de instanță în alt mod.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs în termen Parchetul de pe lângă Tribunalul Alba care a invocat nelegalitatea soluției de restituire a cauzei, cu încălcarea dispozițiilor art. 300 alin. (2) C. proc. pen., în sensul neacordării unui termen în vederea înlăturării neregularității constatate.

Recursul este fondat.

Este reală observația Tribunalului în sensul omisiunii de a trece în rechizitoriul mențiunea citării părții vătămate sau civile, cu referire la infracțiunea prevăzută de art. 84 din Legea nr. 59/1934 fapt care poate fi apreciat ca o neregularitate a actului de sesizare al instanței. Cu toate acestea, potrivit dispozițiilor art. 300 alin. (2) C. proc. pen., dosarul se restituie organului care a întocmit actul de sesizare, dacă neregularitatea nu poate fi înlăturată de îndată și nici prin acordarea unui termen în acest scop. Or, instanța a restituit cauza fără acordarea unui termen de judecată în vederea înlăturării neregularității constatate și care putea fi acoperită în această modalitate, nefiind un aspect care să necesite un timp îndelungat.